

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/20/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6223010084
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6223010084.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. marca 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. VK-3T/25/2023 zo dňa 10. 07. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. VK-3T/25/2023 zo dňa 10. 07. 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

odo dňa 25. 01. 2023 do 09. 15 h. dňa 10. 02. 2023 v obci Dolná Strehová a inde svojim konaním maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, hoci rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/62/2021 z 25. 04. 2022, právoplatným dňa 05. 10. 2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/64/2022, mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 12 mesiacov a pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, hoci výzvu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/62/2021 z 12. 01. 2023 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Banskej Bystrici najneskôr v priebehu dňa 25. 01. 2023 prevzal dňa 16. 01. 2023, toto však nerešpektoval, výkon trestu nenastúpil a ani nepožiadaval o odklad výkonu trestu.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Lučenec podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný spolu so svojím obhajcom priamo po jeho vyhlásení odvolanie. Následne, podaním doručeným okresnému súdu dňa 05. 12. 2023 podané odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne odôvodnil a uviedol, že s uloženým trestom nesúhlasí, považuje ho za neprimerane prísny a to vzhľadom na jeho osobu a doterajší spôsob vedenia života.

Uviedol, že do výkonu trestu nenastúpil len z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, spáchanie skutku úprimne oľutoval a je toho názoru, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, resp. alternatívneho trestu, s uložením ktorého by súhlasil, by bolo pri jeho osobe postačujúce a malo by lepší prevýchovný účel, ako uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Taktiež, ako už bolo na hlavnom pojednávaní navrhnuté, by podľa jeho názoru postačovalo aj upustenie od uloženia ďalšieho trestu, nakoľko skôr uložený trest vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne považuje za postačujúci.

Následne sa obžalovaný venoval teórii ohľadom ukladania trestu odňatia slobody, že sa jedná o najzávažnejší zásah do osobnej slobody jednotlivca, poukázal na účel trestu, zásady humanity a princíp úmernosti represie, na individualizáciu trestu a výňatok z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

V závere navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci sám rozhodol uložením primeraného trestu, resp. upustením od uloženia ďalšieho trestu.

Na verejnom zasadnutí dňa 28. 03. 2024 krajský prokurátor uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný, správny a primeraný a preto navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného uviedla, že vzhľadom na nízku závažnosť spáchaného skutku, navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovanému uložil trest povinnej práce alebo aby upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na základe podaného odvolania zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal i pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodné.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného A. B., ktorý bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný na položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por. odpovedal kladne „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonal len v rozsahu o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady Trestného zákona upravujúce ukladanie trestov, na ktoré je povinný prihliadnuť a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje, nakoľko opakovať správne a logické dôvody, by bolo na tomto mieste nadbytočné.

Na jednej strane však treba dať do pozornosti trestnú minulosť obžalovaného a zdôrazniť, že obžalovaný má v registri trestov 11 záznamov, z toho 6 krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, 3 krát mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol v dvoch prípadoch premenený a nariadený výkon trestu, t.j. je možné konštatovať, že obžalovaný má bohaté skúsenosti s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody a teda aj s nástupom na jeho výkon. Navyše obžalovanému bola preukázateľne doručená výzva na nástup na výkon trestu dňa 16. 01. 2023 s dátumom nástupu dňa 25. 01. 2023, čo však nerešpektoval a do výkonu trestu bol dodaný až hliadkou OO PZ Dolná Strehová dňa 10. 02. 2023, aj to len z dôvodu, že bol hliadkou OO PZ Dolná Strehová predvedený za účelom podania vysvetlenia k priestupku proti majetku, kde bolo až pri jeho predvádzaní zistené, že obžalovaný nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol stanovený vo výzve na nástup do výkonu trestu zo dňa 12. 1. 2023. Neobstojí tak ani obrana obžalovaného, že na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil len z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Oproti tomu na druhej strane treba zdôrazniť, že obžalovaný sa ku skutku priznal, oľutoval svoje konanie a je si plne vedomý čoho sa dopustil.

S ohľadom na uvedené tak je uložený trest obžalovanému vo výmere 1 mesiac nepodmienečne aj podľa krajského súdu postačujúci, splňujúci atribúty generálnej a individuálnej prevencie, ktorý dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného. Krajský súd zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie ustanovení o ukladaní trestu.

K návrhom obžalovaného a obhajoby krajský súd uvádza, že podľa jeho názoru by účel trestu v prípade obžalovaného nebol naplnený ani trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom, ako ani alternatívnym trestom a už vôbec nie ani upustením od uloženia ďalšieho trestu a to najmä s ohľadom na zásady Trestného zákona upravujúce ukládanie trestov.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko zo dňa 19. 12. 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie obžalovaného A. B., považujúc ho za nedôvodné, zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.